

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Рік I.

Київ, середа, 22 жовтня 1941 р.

Ч. 37

Місяць по звільненні Києва

Місяць місяць, як серце України, ішов золотоверхий. Біль, почав дихати звільненім повітрам столиці звільненої української землі. Коли кожна хвилина дорого, то цей місяць дей — величезом. Тому ми повинні спрямувати всії свої зусилля на те, щоб в тій боротьбі свою відцюю й непреривності сприяти й скрому й щасливому звільненню. За долю нової України, її повітрям тепер передає Німеччина, але своє життя місцями впорядковувати ми самі, своїми власними силами. Своєю творчою працею мусимо переконати своїх приятелів, що ми здібні вийти з сиюнією європейських народів, як самостійно зорганізовані держави одиниця. Осягнення цієї мети — це наше життєве завдання.

Красунь Київ почав пульсувати новим життєвим ритмом. Ічерші дні по звільненні були днем тривоги, а разом з тим — великої віри. З одного боку, з останніми вибухами ми віддавали останні віддахи своєго землеродного життя більшевицька гіджа, з другого, — розпочинало пульсувати нове українське життя. По 23-літньому приголомшуючому смі українство в столиці нової, але невідточно начине вигрововувати свою зігнуту спину, розширяє свої груди і починає дихати новим майдутом.

Ічерші місяць — це місяць творчого хаосу. Всюди рух, всюди метушна, потрібна або й цілком непотрібна біганина. Та це все — право першого хаотичного місяця в наро-дженії нового життя. І в міській управі, по міських інституціях, по житлових управах, по заводах, школах, електростанціях — рух, рух як ізвана, що будемо жити. По місцеві руху й того, т. зв., «творчого хаосу» вступаємо на шлях, коли цей творчий хаос почне прибирати певні організовани форми суспільного життя нашої столиці.

А які це будуть форми? — спітаємо себе. Відповів проста: форми нашого життя будуть такі, які зуміємо собі створити і які собі створимо на своєму життєвому шляху.

Всі ми, українці в Києві, усвідомлюємо собі, що як мешканці столиці, ми несемо до певної міри відповідальність за долю всієї нашої многострадальної нації. Бо як ми зуміємо поставити себе, зорганізувати своє національне життя в Києві, таке воно буде і в усій Україні.

Через наші землі й через столицю перейшла війна. На нашій території з'явилися до остаточної розправи два світи, два потужні чинники: 1) підмінний чинник — чинник європейський, чинник порядку і управління Європи та 2) чинник московсько-більшевицький — чинник пропасті, терору і азіатського хаосу. Ми стали в цій життєвій борні на сторону чинника підмінного, по стороні нової Європи і охорони європейської цивілізації, і твоє діялою хочемо шире і обертіти йти, щоб забезпечити країце завтра нащої нації та ввести Україну в сім'ю вільних державних народів нової Європи.

В новій дійності рішучим чинником є Німеччина. Це мусимо собі добре усвідомити і відповісти до цього впорядковувати своє життя

Фюрер німецького народу сказав:
„Мільйони німецьких селян і робітників як найкраще виконують свої обов'язки“.

Українці, виконуйте і ви свій обов'язок і старанно працюйте!

Іван РОГАЧ.

БЕЗУПИННЕ ПРОСУВАННЯ ДО ДОНЕЦЬКОГО БАСЕЙНУ ПОВІТРЯНІ АТАКАНИ НА ВСЬОМУ СХІДНОМУ ФРОНТИ

(105) Головна квартира Фюрера, 20 жовтня

Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

В південній частині Східного фронту німецькі, італійські, угорські і словацькі лівіїз базупинно просуваються до промислових областей Донецького басейну. На інших відділах фронту операції також проходять успішно.

На всьому Східному фронти німецький повітряний флот вдало атакував важливі залізничні колії і шляхи сполучення.

На південному сході, півдні і південному заході Англії були бомбардувані порти і важливі воєнні споруди.

В зоні каналу св. Георга наші бомбардувальники підпалили великий торговельний пароплав.

19 жовтня і в ніч на 20 жовтня в Північній Африці німецькі бомбардувальники ефективно атакували портові споруди Тобрука.

Ворожих нальотів на Німеччину не було.

МУРМАНСЬКУ ЗАЛІЗНИЦЮ ЗНОВУ БОМБАРДОВАНО

(106) ГЕЛЬСІНКІ, 21 жовтня. Фінське державне інформаційне бюро повідомляє:

В суботу 18 жовтня наші повітряні сили знову бомбардували в багатьох місцях Мурманську залізницю між пунктами Сорона на Білому морі і Контухоя на північному березі Онезького озера.

В поодиноких місцях виникли пожежі на коліях, у вокзальних приміщеннях і складах, а також влучено в один поїзд.

Наши винищувачі збили на північному березі Онезького озера ворожий гідроплан. В Карелії зенітна

артилерія збила один розвідувальний літак. Захоплено ворожий аеростат, який через лінію фронту потрапив на фінський бік. Пізніше було знайдено розтрощений саветський гідроплан.

Не повернувшись на базу один наш літак.

СЕРАНО СУНЬЕР ПРО НОВУ ЕВРОПУ

МАДРІД, 21 жовтня. Мадридська преса оголосила інтерв'ю, яке дав міністр за кордонних справ Серрано Суньєр французькому часопису «Граніт». Щодо великих питань Европи і політики еспанського міністра за кордонних справ між іншим заявив:

«Думаю, що вся Европа як континентальна, так і позаконтинен-

тальна, з'єднана відродиться або загине». Потім Серрано Суньєр згадав промадянську війну і заявив, що він ділить світ на дві групи: одна група та, яка зрозуміла боротьбу Еспанії — друга, демократична група, що хотіла зупинити Еспанію на шоталу більшевицьким «ордам», а тим самим бажала не одноті, але знищення Европи.

ПРОМОВА ПО РАДІО МАРШАЛА ПЕТЕНА

(92) ВІШІ. 21 жовтня. Голова Французької держави маршал Петен виступив в четвер з промовою по радіо. Він заявив, що політичний суд, який складався з відомих фронтових бійців та охоронців паризького оброботу, одноголосно ухвалив, що до Едуарда Даладье, Леона Блюма і генерала Гамелена треба застосувати найтижчу кару, передбачену 7-го статтею конституції, — ув'язнення у фортеці. Через це Петен посадив трьох чоловік у фортецю Дю-Портале.

Справа Даладье, Блюма і генерала Гамелена слухалася на суді в Ріої. Голова Французької держави прийшов до висновку (і його думку підтримує більшість членів політичного суду), що покази провини, яка тяжить над цими людьми, цілком виправдовують їх негайний арешт. Тому Петен вжив цього заходу. Вирок, який здійчиця процес, стосується людей, а також і методів управління, звичаїв та режиму. Його не можна буде оскаржити.

Далі Петен сказав, що він просив міністра юстиції прискорити ведення процесу в Ріої.

В кінці своєї промови Петен просив французів наділити його своїм довір'ям і зберігати неофіційну зірку в майбутніх.

СТАН ОБЛОГИ В МОСКВІ

(108) СТОКГОЛЬМ, 21 жовтня. Московське радіо передало ранком 20 жовтня наказ державного комітету оборони, підписанний Сталіним, про оголошення стану облоги в союзницькій столиці. За цим наказом вночі забороняється всякий рух по вулицях. Одночасно наказується, щоб всіх порушників скокою негайно передавали до військових трибуналів. «Прокураторів, лініонів та інших агентів ворога» наказано розстрілювати за місці. Озброєні ополченські загони підлягатимуть військовому командуванню.

Генерал авіації Кітцінгер, командувач німецького війська в Україні, загостив до Києва

„ПОСЛІДОВНІСТЬ“ БОЛЬШЕВИКІВ

Звільнений народ пристрасно за- говорив тепер про наймовірніше опу- канство, жорстокість, браки та фантастичну несподіваність соєтською режиму на протязі 23 років його існування. Але це не зовсім так. Щодо України большевики від першого до останнього днія своєї кривавої окупації провіляли без- прикладну в історії людства «послі- довність». Кілька фактів тільки з царини української культури.

У 1918 році академік М. С. Грушевський писав: «25 січня, під час бомбардування Києва, большевики запальними спарядами розстріляли дім де я жив... Кілька днів пізніше за- пальними спарядами, що властіли один за одним до нашого помешкання й сусідів, за кілька хвилин обернуло в одне отине весь дм. Згоди мої рукописи й матеріали, бібліотека і лінтування, колекції українських старшинств, збори калікізмів, вишников, зброй, посуду, порцеляни, фаянсу, окрас, меблів, малюнків». Де був гарвардський замір, але просто випадковість воєнного часу. Коли почалася пожежа, то мешканці видніли парламента- ря до погаза, що слів на залізничній колії і вів обстріл. Він просив припинити стрілянину, щоб еваку- ти з охопленого пожежою будинку дітей, стариків та врятувати хоч частину майна. Але то були марні зусилля і спаряди продовжували петти в мікроні будиночок на Пальківській вул.

«Я велів артилерії бити по самим високих і багатих пасажирах, по церквах, попах, манахах... Я запалив спарядами гельмінти дім Грушевського, і він на протязі трьох днів піз- ніше вибрався з Одеси відомим «головномінандувачем республікій армії» Мурзієвим.

Ішли роки... і от заманулося розмірний большевицький архет- орат, подійно до інших тирани, будучи плац, щоб хоч чимебудь прославитися у віках. Місцем для споруди вибрали високу площину над Дніпром, де був розташований Михайлівський Золотоворий мана- стир, або інакше Михайлівська цер- ква, збудована ще в XI віці київсь- ким князем Святополком Ізяславо- вичем. Всередині церкви була оз- доблена мозаїкою і чудовими фрес- ками. Ці мистецькі привідки явля- ли собою велику пріємність тим, що були виконані не візантійськими, а українськими майстрами. Де-

в'ять віків височила над Дніпром кінна святиня, але поки не була висаджена в повітря большевиками. На трохи, добуті з кривавого поту і смісії українського селянства та робітництва, скоро постала на горі зе- зпірайний, сірий, казармового типу будинок, що, здавалось, своє ка- м'яною промадою підійшло до землі все живе і кінчче. Там розмістилась численна перша бюрократія, що падав із її строчила безкоштовні «укази».

Можна заставити поліції біблі- отек важкими фоліантами, коми б скотів описати повністю ту страшну картину піланого, систематичного зметання з лиця землі української культури в її різноманітних формах і проявах. Незлічені загони української інтелігенції разом з п'ятьма тисячами мільйонами селян і ро- бітників понесли свій важкий хрест у далекий Сибір і зложили там благородні кістки.

Коли ж на просторах української землі збройна сила дімовоцького народу прирекла на остаточну замъбль советському режиму, от тоді большевики показали, якими вони насправді є «захисниками і единими спасі- цями» надбань людської культури. Прекрасний старовинний Кайз за- вказом бездарного комуністичного вікуніїв струмами окопів, траншей, противанкових загород. Під кілами пропитання таємно підкладаються міни і пекельні міни. З науково-дослідних інститутів, бібліотек, му- зеїв вивозиться в Уфу безшанні скарби української культури. В університеті, Ботанічному садку та

Михайлівському парку росташову- ються військові частини, склади боєприпасів, машини. Таким чином під час українського селянства та робітництва, скоро постала на горі зе- зпірайний, сірий, казармового типу будинок, що, здавалось, своє ка- м'яною промадою підійшло до землі все живе і кінчче. Там розмістилась численна перша бюрократія, що падав із її строчила безкоштовні «укази».

Михайлівському парку росташову- ються військові частини, склади боєприпасів, машини. Таким чином під час українського селянства та робітництва, скоро постала на горі зе- зпірайний, сірий, казармового типу будинок, що, здавалось, своє ка- м'яною промадою підійшло до землі все живе і кінчче. Там розмістилась численна перша бюрократія, що падав із її строчила безкоштовні «укази».

Тепер співадується те, що про 23 роки тому писав акад. М. С. Грушевський. «Україна поховала своє старе в п'ому огнищі, в цій руйні, в могилах сібі дітей, забитих рукою большевіків... Україна стоїть из цій руйні тепер, новими очима розглядаючи в цих згорілах, і перед нею встає зовсім нові перспективи і вигляди...»

Д. Ж.

Перед початком навчання

Приблизно в середині листопада цього року розпочинається виначання у вищих сільськогосподарських уч- бових закладах Києва. Виши освіти зможе здобути кожний бажаючий в так званому єдиному сільськогосподарському інституту типу сільськогосподарської академії, який об'єднує агрономічний, агромеханічний, лісовий, ветеринарний та медіоритмічний факультети.

До початку навчання йде жива підготівка, проходить реєстрація студентів. Проведена пісчадно нарада молодих українських агрономів-

ипускників з фахівцями сільського господарства Німеччини показала невиличні можливості та перспективи роботи сільськогосподарської школи на Україні. При голосіївській групі сільськогосподарських інститутів в значні дослідні ділянки для вивчення виноградарства, городинства, садівництва й інших галузей.

Зарах на цих дослідних ділянках йде підготовка до зими: окучують виноград, сіють жито, сіють на збіг. Одночасно проходять ремонтні та очищувальні роботи в приміщеннях.

Брудних рук жіздів, викликала в школах дискусію про те, як правильно писати: «літера» чи «буква», «контакт» чи «дотик», «обувна фабрика» чи «взуттєва фабрика», «фортеця» чи «скріпка», «міліон» чи «мільйон» і т. д. Газета, як правило, попутує русизму і радикалістично підтримується на російській германіології. Тут ми маємо спадок не з віз- падковим явницем, не з окремими помилками, а з плавними вищеписаними українською мовою, що його провадили «моссени».

Двері цієї редакції були закриті для українців. Листи і кореспонденції, що надходили від учителів-українців, не попадали в газету, бо їх папіла і пішила Ільїна. Коли були викриті злочини Ільїни, і вона мала стати перед судом, редактор Чечеко й покрив. І так рука руки мила... До останнього днія відвезення Києва під большевицьку окупацію прорудувала мережна «сімейка» жіздів з «Радянської освіти», бу їх злочини покривали і приховував нацизмовий головноту України жізді Ільїн — чоловік Ільїни.

Наїванінім і найнайдивішим гаслом, що найбільше за все приваблює до смаку большевицьким газетам на Україні, це було гасло «коренігуватися на російській місцевості». З приводу цього газета «Комуніст», орган ПК КП(б)У, вищадала великих пропагандистських статті з закликом спановувати російське мистецтво.

Шороку ставало все важче і важче. Всі посади в редакціях газет «Комуніст», «Советська Україна», «Вісти» захопили жізи. Для села відавався журнал «Соціалістична культура», редактором якого була жіздіка Каданер — хрупкіза Моссенона. Редактором журналу для

слініх і глухих українців «Юний піонер» була жіздіка Шнейдерман, редактором педагогічного журналу «Комуністична освіта» — жізді Гордон, редактором «Советська Україна» — жізді Троскунов і т. д.

З глибокою раною в душі ходили по задвірках сотні покалічених чеснин людей-українців. Не дивлячись на черговий терор і переслідування, українська інтелігенція вела вперше боротьбу за національне відродження і візволення України. Українці вірили в свою перемогу.

Палкій борець за відродження самостійної України, за велику національну культуру Микола Хвильовий писав: «Швидоттія прекрасне сонце відродження...». Він вірив, що приде непереможна сила і визволить українську націю. І це прекрасне сонце-сонце зійшло для нас, українців. Тепер ми маємо можливість повернутися до скандиції українського мистецтва відірваних зразків українських творів, народної мови, живопису, що зазнавали жіздівсько-большевицького перекраїння. Повернутися до творчої праці найкращі сили працівників української куль- тури.

Розвиток української національної преси і шобіністичні тепер іде новими шляхами. Для творення її стала видатні вчені, літератори-знатці, журналісти України, що були гнани при большевиках.

Микола ЖГУТ.

Українізація по-московському

Пробравшись в Шевченку Буковину, большевики брахали українців, що вони дадуть їм школу з рідною мовою, театри, кіно. Казали, що в усіх державних установах розмовлятимуть по-українському.

Такі були слова. А незабаром бу-

жили. Ренти були жізді. Москаль Коліков — голова Чернівецького обласного виконавчого комітету — пробігав на одніх зборах, що Чернівці незабаром матимуть українську музичну середню школу і українську філармонію. А пізніше 73 жіздів і під одного українця.

У Чернівецькій філармонії зібралися українську капелу з 60 чоловік. Насправді ж українців там було менше половини.

В українському місті Чернівцях учителями в школах працювали самі жізді. І тільки для показу большевики настягали директорами шкіл самих літніх бесарабських жіздів.

Згодом большевицькі правителі повідомили, що до українського міста Чернівців приїжджає з Харкова український театр. Цей театр приїв. Але весь керівний склад його, починаючи з директора, був жіздівський. Набираючи працівників для обслугування театру, директор приймав на роботу 60 чернівчан. Проте, серед них було лише 11 українців, яких узяли за сторожів і

Андрій ЧЕРЕМОШ.

ІСТОРІЯ В АНЕКДОТАХ

За підсумку большевиків населе- лення не могли використовувати свої думки, погляди і настрої. Всякі пропозиції вільного життя придушилися найжорстокішими заходами.

Тим то своє ставлення до большевицької влади і до проваджуваної нею політики населення висловлювало в різних анекдотах, що по-шкільному передавалися лише найближчим знайомим. Ці анекдоти були майже єдиною формою критики іст- пічного становища.

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас квіте мистецтво».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає наука».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає праця».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає здоров'я».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає мистецтво».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає наука».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає праця».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає здоров'я».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає мистецтво».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає наука».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає праця».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає здоров'я».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає мистецтво».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає наука».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає праця».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає здоров'я».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає мистецтво».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає наука».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає праця».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає здоров'я».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає мистецтво».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає наука».

«Під сонцем стalinської консти- туції у нас зростає праця».

НОВИЙ КІЇВ

Швидка медична допомога

Київська станція швидкої допомоги, яка міститься на Рейтарській вул., 22, розпочала свою роботу.

В нещадних випадках станція надає безплатну медичну допомогу. Цим дубо працює цілком обладнана, спеціалізована амбулаторія, в якій

населення обслуговує кваліфікований медичний персонал.

При станції відкриті токарні, слюсарні, ковальські, стругальні та авторемонтні (мотори) майстерні, які приймають замовлення на ці роботи.

НОВІ ПЛАКАТИ

На вулицях Києва все частіше з'являються спостережні групи людей, членами яких привертуються до себе позначені на стінках будинків та вітрових стаканах плакати.

Ці плакати, що викривають жіночо-більшевицьку брехню про «радянське життя в ССР», користуються серед населення великою поширеністю. Саме життя вимагає розширити їх тематику і значно збільшити тираж.

Браховуючи це, секція наочної пропаганди відділу пропаганди міської управи разом з відповідними органами німецької військової пропаганди

засновала організовуве випуск нових плакатів. Їх тематика різноманітна й охоплює різні сторони нашого сучасного життя.

Гостра критика більшевизму розгорнула в плакаті «ССР — тюрма українського народу». Штатні боротьби з спекуляцією також будуть відбиті в кількох плакатах. Ряд плакатів присвячено релігії та німецькій збройній силі, що пишить більшевизму.

Усі ці плакати вийдуть з друку величним тиражем. Вони виготовляються літографським способом на кілька фарб.

НЕЗАБАРОМ ВІДНОВИТЬСЯ ТРОЛЕЙБУСНИЙ РУХ

Повітрана тролейбусна мережа від Караваєвської площа до Олександрівської та Пушкінської вулиць буде пошкоджена й зруйнована вибухами. Зарах трамвайними відновлюють.

Сподіваються, що за тиждень після цього про пасажирський та вантажний рух тролейбусів буде цілком розв'язане.

ПЕРША ЖІНОЧА ГІМНАЗІЯ

В приміщенні колишньої 145 школи по вулиці М.-Васильківській, 48 відкривається перша в Києві жіноча гімназія. Розпочато підготовчу роботу — обладнують класами та павільонами кабінетами, проводяться прийом заяв від учениць.

Навчання в гімназії розраховане на 8 років. До першого класу приймаються учениці з освітою за 3 класи советської середньої школи.

Майстри повертаються до праці

Більше днів тому в невеликому приміщенні на Степанівській вулиці, біля Галицького базару, відчинилися двері однієї майстерні. На ній не було вінницького Проте, мешканці близьких вулиць, знати Семена Тимофійовича Столярова, стали заходить до нього.

— Починаєте працю?

— Починаю, — відповідає майстер, поганонощо зіткнувшись.

— Ту, що й раніше?

— Гадаю, що так.

Через годину—две громадянини почали нести для лагодження примус, хижаки, інші машини, велосипеди. Швидко приміщення наповнилося речами. Майстерня ожива.

Я застав Семена Тимофійовича за роботою. Він лагодив примус. Правда, Столяров оповідав нам не всієї історії з його життя.

— Я замолоду навчився майстерству. Був добрим автогенником. Від хрестин власному автогеному майстер-

ни, зварював металеві речі, лагодив і х і повертає замовцям наче новими. Я любив робити для людей все так, щоб мою працю хвалили. Наступ 1934 рік. Приходить до мене більшевицький фінансовий агент, розшукавши про майстерню. Я ні з чим не ховався, розпосідав, що і як. Шішов той агент, а через тиждень від мене захватали дві тисячі карбованців податку. Як я старалася я, не міг добути таких грошей у скорому часі. Тоді завітали до мене кілька агентів і пограбували в хаті все, що було. Але я ще жив у праці. Через місяць привносили мені нове по-відомлення, на три тисячі податку. Я скочився за голову. Звідки мені такий прибуток взяли? Та мене ніхто не питав про це. Незабаром опинилися і забрали інструменти з моєї майстерні і залишили мене з порожніми руками. На щастя, я приховав тоді свій автогенний апарат. З ним ходив я пінчиком на заробітку. Він

зрятнував мене від голодної смерті. Знущання приватних майстерень ішло в місті дуже швидко. Дехто з майстрів думав винести податки і втратитися в своїй майстерні. Але агенти збільшували суми податків до 30—40 тисяч карбованців і таки закопували людину.

Сьогодні подівніться, — Семен Тимофійович виводить мене на вулицю і показує сусідні приміщення.

— Ось відкрилась годинникова майстерня, он лагодить музичні інструменти, там — кухонне приладдя. То повернулися майстри до праці, щоб зробити добру послугу громадянам.

Я прощаюся з Столяровим, бажаю йому успіху. Він радісно всміхається, діяє.

А люди йдуть і йдуть. Несуть роботу майстрам, які взялися відроджувати запущене більшовиками ремесло.

Андрій ЧЕРЕМОШ.

КІЇВСЬКІ ГОРОДНИКИ ВЖЕ ПРАЦЮЮТЬ

Божого року, тільки наставав іноземець, більшевицькі газети й радіо широкомовно повідомляли:

«Спеціальні літаками з Києва до Москви та Ленінграда приставлені

на сніжа городники».

Про почаття кіян, які, примостилися десь у безпразі черві за підтримкою картолін, читали відчутні після відомлення, — говорили не доводиться. Але куди вразливіше, ніж жителі нашого міста, токи зізгоми спиримали старі курінські городники. З давніх-давніх земі та їх батьки спирювали наявно Київ великих городні господарства. Найрізноманітніє насіння горок, редиски, огірків, салаті, баклажані проїшло через їх руки, які вони не добрали найкращі, жайльшт проїжджі, найматаніші сорти. Цілу зиму з парникові та теплиці досвідчені городні вивозили на базарі міста свіжу зелень. А зіставала весна, літо, осінь — до Києва плавила городника, вилестована на культурно оброблених грядках.

Аж осінь нарадили часів советських городників-українців після власності, повігли

нали з лідівських хат, багатьох залишили до Сібіру та на дальню Північ. Родичі землі Куренівки, які роками удбювали покомплектовані городнів, віддали юдейському колгоспу ім. Кагановича. Розширилось на

загарбніх угідіях південні

«колгоспниками».

Коло землі не працювали. Для життя — це чорна робота. Виконували й за безпінній наймани до краю зубожілих людей з сусідніх сіл, самі ж гешефтували в Москві та Ленінграді.

Та, нарепті, це їм узвірвалось. Зара перед усіма українцями широко розчинилися двері до корисної, творчої праці. Про свою рідну, кровну справу загадали й куренівські городники.

В день св. Покрови ціля храмової служби Божої зібралися вони на ділову нараду. Від одного цієїко прийшли до однієї думки, що добре знали, що Київу потрібно дати якнайшвидше і якнайбільше городники.

А як конкретно краче виконати це важливі завдання за теперішніх умов?

Якщо зараз війський колишній підприємстви будівельних матеріалів у господарів сільськими силами візьмуться за впорядкування своїх городів — може марно шість багато часу. Адже більшевики затягнули парники й теплиці напівзруйнованими, повиновали та попсуяли багато насіння, знищили сільськогосподарський реманент, переробіли пунки.

Отже, доводиться все починати майже заново. Потрібні чималі кошти, багато робочих рук.

Тим то вирішили створити Куренівське товариство городників, щоб спільними зусиллями допомогти кожному городнику міцно стати на ноги.

На яких же засадах працюватиме товариство?

Всі землі і виробничі будівлі вони орендує. Ремонт парників, теплиць, придбання потрібного посівного матеріалу та реманенту провадять також товариство. Він ж буде

заснований на землі наради городників, які підказувати лише так, як відповідати на підсвідомі відомості: підсвідомі відомості про підприємства, які не відповіли роботи, повинні здати їх ключі до віддалу фінансів міської управи (Бульвар Шевченка, 18, кімн. 51) до 25 жовтня 1941 року.

Відповідно землі наради городників буде сподіватись, що споріднені та членами товариства близьку членами товариства з усією свою роботою, повністю вправда покладені на їхніх надій.

ДО НІМЕЦЬКОГО НАСЕЛЕННЯ КІЄВА

В ЧЕТВЕР, 23 ЖОВТНЯ 1941 р., о 14 год. в залі буд. № 17 по КАТЕРИНІНСЬКІЙ вул. відбудуться збори. Всі зареєстровані в Києві німці повинні взяти в них участь. Треба принести з собою реєстраційні картки.

Німецьке реєстраційне бюро. З доручення комітету ГУМБЕРТ.

ДО НІМЕЦЬКОГО НАСЕЛЕННЯ!

Записуйте ваших дітей від 6 до 14 років до німецької школи, а до 6 років — до німецького дитячого садка.

Німецьке реєстраційне бюро — Васильківська вул., 5.

ДО НАСЕЛЕННЯ м. КІЄВА

ВЛАСНИКИ ВЕЛИКИХ КВАРТИР, які бажають здати мебльовані кімнати для німецьких офіцерів, мають звернутися до квартирного бюро — Бульвар Шевченка, ч. 58.

Квартирне бюро при міському комітеті.

ВСІ КЕРБУДИ

повинні прикріпити на будинках на відмому місці виразно написані номери.

Номери треба написати чорною фарбою на білих дерев'яних дощечках розміром 25 x 30 см. Особи, що не виконують цього наказу, будуть притягнуті до відповідальності.

Голова міської управи проф. Ол. ОГЛОБЛІН.

НАКАЗ

Всі двірники і кербуди м. Києва повинні негайно приступити до заготівлі піску для безперебійного посипання тротуарів під час ожеледі.

Під час снігопаду треба негайно розчищати тротуари і вулиці.

НЕВИКОНАННЯ ЦЬОГО НАКАЗУ КАРАЄТЬСЯ ЗАКОНОМ

КОМЕНДАНТ МІСТА
Голова міської управи

ВІДДІЛ ОХОРНИ ЗДОРОВЯ
Київської міської управи **СКЛІНАС НАРАДУ** гололікарів і бухгалтерів всіх лікарень, родильних будинків, поліклінік, амбулаторій та науково-дослідних інститутів (на базі клінік). На нараду прибути з такими відомостями: клініка кількість ліжок за квітень 1941 року та фактична кількість по відділах. Амбулаторно-поліклінічні заклади повинні мати відомості про піднімання за кількостями.

Нарада відбудеться 23 жовтня о 1 год. дня, в приміщенні відділу охорони (Бульвар Шевченка, 13, кімн. 2).

ОГОЛОШЕННЯ

Всі особи, у яких після виходу з Києва советів залишилися клієнти фінансових підприємств, скриви в установах чи на підприємствах, які не відповіли роботи, повинні здати їх ключі до віддалу фінансів міської управи (Бульвар Шевченка, 18, кімн. 51) до 25 жовтня 1941 року.

Здаючи ключі, треба зазначити назву установи та адресу приміщення, в я